

Lähettiläjä / Avsändare

SUOMEN RIISTAKESKUS

Sompiontie 1

00730 HELSINKI

029 431 2001

PÄÄTÖS

Pvm

Nro

11.08.2023

2023-1-000-30946-6

Vastaanottaja / Mottagare

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

POIKKEUSLUPA RIISTANISÄKKÄILLE

Hakija XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

HAKEMUS

Hakija on hakenut poikkeuslupaa seuraavasti:

Haettava lupa voimassa 1 vuotta

Eläinlaji ja lupamäärä:

susi

1 kpl

Eläinlaji ja haettu lupa-aika:

susi

11.8.2023 - 31.8.2023

Hakemusalue:

Pinta-ala

25000 ha

- 7VB7NRD6BG.pdf

Poikkeusperusteet:

SUSI

Haen poikkeuslupaa ML 41 a §:n 1 momentin mukaisesti:

-karjankasvatukselle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi

-yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä

Liitteet

- 20230808_154641.jpg

Uudenkaupungin urheilumetsästäjien alue

- 20230808_164037.jpg

Rajattu Peteksen hirviseuran alue

- 20230808_175324.jpg

Alkuperäisen luvan Sannaisten alue,josta rajattu sirppujoen oikea puoli pois.

Hakemuksen perustelut

Selvitys hakemuksen perusteena olevasta vahingosta tai muusta perusteesta

Vahingon suuruus:

- susi: 0 €

Selvitys vahingosta:

- susi: Ei tietoa

Keino tai toimenpide:

- susi: Karkoitettu aiemmin 3 kertaa

Oli myös lupa lopettamiselle,joka meni umpeen.

Toimenpiteen vaikutukset:

- susi: EI vaikutusta karkottamisella,lopettamisluvan alla karkasi aina alueen väärälle puolelle.

Poikkeusluvan kohteena olevan eläinlajin kannan tila ja käyttäytyminen alueella:

Yksilömäärä:

- susi: 1

Kuvaus käyttäytymisestä:

- susi: Ei juuri pelkää ihmistä,kulkee talojen pihalla toistuvasti.Suden kohdanneet kokeneet kohtaamisen pelottavaksi.

Välitoimenpiteet

8.8.2023 Lausunto Lounais Suomen poliisilaitos

Tällä hetkellä Poliisilla ei ole toimenpiteitä käynnissä liittyen suteen ko alueella. Hätäkeskuksen poliisille välittämiä tehtäviä/ilmoituksia jotka liittyvät suteen 27.6- 8.8.2023 :

Poliisiraportti:

Uusikaupunki 3.7.2023 klo 09.42 Vuolankuja 11; Susihavainto yöltä. Susi mitä ilmeisemmin rikottanut lammasaidan. Sama susi on nyt pidemmän aikaa liikkunut alueella.

Uusikaupunki 4.7.2023 klo 15.43 Kivimäenkuja ; Susihavainto, on liikkunut jo jonkun aikaa alueella, useita havaintoja paikallisessa puskaradiossa. Nyt susi juoksi 2 peuran perässä. Ilmoittaja peloissaan.

Uusikaupunki 19.7.2023 klo 18.52Kehätie x Kalannintie; Yksittäinen susi nähty noin 10min sitten kulkevan pellon yli metsän suuntaan

Uusikaupunki 21.7.2023 klo 13.00 Vanhatie 252; Kaksi aikuista sutta ollut ilmoittajan pihassa noin 15 min sitten. Poistuneet kaupungin suuntaan. Ilmoittaja ilmoittanut myös suurriistayhdyshenkilölle asiasta

Uusikaupunki 31.7.2023 klo 18.32 Yllöntie 9,; Susi kuusiaidan takana pellolla hätistelemässä paria kurkea. Jatkoj Marjapolun päässä olevan ponitallin suuntaan. Koittaa saada ponitallin omistajan kiinni ja infoaa myös tätä.

Uusikaupunki 2.8.2023 klo 12.44 Arolantie 23; Täysikasvuinen susi ollut ilmoittajan terassilla 5min sitten. Poistunut Arolantien yli Ukin suuntaan. 22.7. myös samanlainen havainto

Uusikaupunki 2.8.2023 klo 15.29 Vanhatie 81; Susi nähty ilmoittajan pihassa kello 13:00. Mennyt pihan läpi metsään

Uusikaupunki 2.8.2023 klo 19.58 Karjalantie 2; susihavainto, tullut lähelle ilmoittajaa.

Uusikaupunki 2.8.2023 klo 21.57 Viinosuonpolku 7; ilmoittajalla oli lampaista vapaana pihassa syömässä ja susi tuli pihaan selkeästi niitä saalistamaan , ilmoittaja ajoi suden pois lapiolla pihasta ja se ei meinannut millään poistua

5.6.2023 Suden karkotuspäätös

Suomen riistakeskus on samalle alueelle, kohdistuen samaan suteen, myöntänyt poikkeuslupan suden karkottamisesksi. Sutta on karkotettu kolmena eri päivänä

10.8.2023 Suomen riistakeskus on myöntänyt ajalle 1.7.-21.7. 2023 ko sudelle poistoluvan.

Sutta ei tavoiteltu yrityksistä huolimatta. Havainnot sudesta siirtyi pääosin poikkeuslupa-alueen ulkopuolelle.

PÄÄTÖS

Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää poikkeuslupan seuraavasti:

Susi 1 kpl 11.8.2023 - 31.8.2023

Poikkeusedellytys

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3 kohta: kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle

Poikkeusluvalla voidaan metsästää yksi susi joka on tehnyt toistuvia pihakäyntejä päätöksen karttaliitteeseen rajatuilta alueelta ehdot -kohdassa mainituin ehdoin edellyttäen, että luvan käyttäjällä on alueelle siihen muutoin säännösten edellyttämä oikeus.

Poikkeuslupa-alue: Päätöksen karttaliitteessä merkitty alue

Poikkeukset moottoriajoneuvon käytön rajoituksiin ja pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskeviin kieltoihin

Lisäksi Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää hakijalle metsästyslain 41 §:n 3 momentin nojalla luvan poiketa metsästyslain 32 §:ssä säädettyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista seuraavasti: metsästyksessä saa ampua maalla kulkevasta moottorikäyttöisestä ajoneuvosta (auto, mönkijä, traktori), sen suojasta tai välittömästi sen pysäyttämisen jälkeen. Metsästysaseen on kuitenkin oltava moottorin käydessä lataamaton ja sijoitettuna suojukseen tai suojattuun tilaan.

Lisäksi Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää hakijalle metsästyslain 41 §:n 3 momentin nojalla luvan poiketa metsästyslain 35 §:ssä säädettyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä seuraavasti: metsästysasetta saa tämän poikkeuslupan mukaisen pyynnin yhteydessä kuljettaa maastossa metsästyslain 35 §:n 3 momentin estämättä maalla kulkevalla moottorikäyttöisellä ajoneuvolla (auto, mönkijä, traktori). Metsästysaseen on kuitenkin oltava moottorin käydessä lataamaton ja sijoitettuna suojukseen tai suojattuun tilaan.

Lisäksi Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää hakijalle metsästyslain 41 §:n 3 momentin nojalla luvan poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista seuraavasti: pyynnissä on sallittu keinotekoiset valonlähteet, valonvahvistimet ja yötähtäimet.

Ehdot

Poikkeuslupan ehdot ovat seuraavat:

Tämän poikkeuslupan nojalla voidaan pyytää päätöksen karttaliitteessä rajatuilla alueilla edellyttäen, että luvan käyttäjällä on alueella siihen muutoin metsästyslain säännösten edellyttämä oikeus.

Poikkeusluvalla voidaan metsästää yksi susi, mikäli susi havaitaan poikkeusluvan voimassaoloaikana hakemusalueen asutuksen piha-alueella tai susi on käyttäytynyt pelottomasti ihmisen läheisyydessä. Piha-alueella tarkoitetaan asuin- tai tuotantorakennusten muodostamaa hoidettua aluetta.

Pyynti voidaan toteuttaa siten, että vahditaan piha-alueella. Pyynti voidaan myös toteuttaa pihahavainnon jälkeen tai tilanteen jälkeen, jossa susi on käyttäytynyt pelottomasti ihmistä kohtaan, varmistamalla jäljittämällä kytketyllä koiralla, että pyynnin kohteena on piha-alueella vierailut tai muuten pelottomasti käyttäytynyt susi.

Poikkeusluvan käyttäjän tulee ottaa huomioon, että oikeudesta metsästää luonnonsuojelulain mukaisilla suojelualueilla on lisäksi voimassa, mitä siitä erikseen säädetään tai määrätään.

Poikkeusluvan käyttötarkoituksen vuoksi lupaa ei saa käyttää kaupallisessa tarkoituksessa.

Toimenpiteiden suorittamiseen saa osallistua kerrallaan korkeintaan 30 henkilöä.

Poikkeusluvan saajan on nimettävä metsästyslain 30 §:n perusteella metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästysasetuksen 23 §:n 3 momentin mukaan karhun, suden, ahman ja ilveksen metsästyksen johtajan tulee: 1) suunnitella käytännön metsästystapahtumat; 2) antaa metsästykseseen osallistuville tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä; sekä 3) huolehtia, että poikkeusluvan ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan.

Metsästysasetuksen 23 §:n 4 momentin mukaan suden metsästyksen johtajasta ja varajohtajista on poikkeusluvan saajan ilmoitettava kirjallisesti ennen metsästyksen alkamista asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle. Ilmoitus tehdään asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle sähköpostilla. Riistanhoitoyhdistyksen sähköpostiosoite on salo @rhy.riista.fi.

Metsästysasetuksen 23 §:n 5 momentin mukaan seuruemetsästyksessä on joko metsästyksen johtajan tai varajohtajan oltava läsnä. Metsästyksen johtajan tai varajohtajan ei kuitenkaan ole oltava läsnä, jos metsästys tapahtuu vahtimalla. Seuruemetsästyksellä tarkoitetaan metsästystapahtumaa, jossa on läsnä useampi kuin yksi metsästäjä.

Poikkeusluvan nojalla pyyntiin osallistuvien henkilöiden nimet on ilmoitettava Lounais-Suomen poliisilaitokselle ennen pyyntiin ryhtymistä. Lisäksi jokaisesta pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava Lounais-Suomen poliisilaitokselle. Ilmoitukset tehdään sähköpostitse osoitteeseen tilannekeskus.turku@poliisi.fi.

Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää hakijalle metsästyslain 41 §:n 3 momentin nojalla luvan poiketa metsästyslain 32 §:ssä ja 35 §:ssä säädetyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista sekä luvan poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädetyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista. On huomioitava kuitenkin, että moottoriajoneuvossa moottorin käydessä metsästysaseen on oltava lataamaton ja sijoitettuna suojukseen tai suojattuun tilaan. Muutoin pyynnissä ja eläimen tappamisessa on sallittu käyttää ainoastaan metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä sallittuja

pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä.

Poikkeusluvan nojalla saaliiksi saatu susi kuuluu valtiolle ja se on toimitettava Luonnonvarakeskukselle oheisena liitteenä olevan ohjeen mukaisesti. Poikkeusluvan saajan on otettava yhteyttä Luonnonvarakeskuksen suurpetotutkimukseen asiasta sopimiseksi.

Poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle, poliisille ja Metsähallituksen erätarkastajalle poikkeusluvan nojalla tapahtuneen pyynnin tuloksesta. Ilmoitus on tehtävä Suomen riistakeskukselle ensisijaisesti oma.riista.fi -palvelussa tai jos sen käyttäminen ei ole mahdollista, niin vaihtoehtoisesti sähköpostilla Suomen riistakeskuksen Varsinais-Suomen aluetoimistolle osoitteeseen varsinais-suomi@riista.fi. Ilmoitus poliisille toimitetaan sähköpostilla osoitteeseen kirjaamo.lounais-suomi@poliisi.fi, sekä Metsähallituksen erätarkastajalle sähköpostilla tommi.suonpaa@metsa.fi:

- 1) ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi, taikka
- 2) jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, ensimmäisenä arkipäivänä poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä.

Ilmoituksessa on mainittava tämän poikkeusluvan numero, saalisyksilö, sen sukupuoli, pyyntiajankohta ja pyyntipaikan koordinaatit. Lisäksi tulee ilmoittaa ampujan nimi ja metsästäjännumero.

Lisäksi on tehtävä välittömästi tekstiviestillä saalisilmoitus Suomen riistakeskuksen Varsinais-Suomen aluetoimistolle. Tekstiviestillä on ilmoitettava, kun susi on saatu saaliiksi ja tieto pyynnin aloituspaikasta. Suomen riistakeskuksen puhelinnumero on: 029 431 2342 (Jörgen Hermansson)

Metsään haavoittuneena jääneestä sudesta on viipymättä ilmoitettava poliisille ja Suomen riistakeskuksen Varsinais-suomen aluetoimistolle.

Jos pyynnissä saadaan saaliiksi pannoitettu susi, on panta toimitettava välittömästi Suomen riistakeskuksen Varsinais-Suomen aluetoimistolle.

Pyynnissä on muutoin noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä määrätään. Lisäksi on noudatettava, mitä muussa lainsäädännössä säädetään taikka viranomaisten antamissa päätöksissä tai määräyksissä määrätään sekä niitä yksityisoikeudellisiin sopimuksiin perustuvia ehtoja, jotka on asetettu luvansaajan aluetta koskeviin metsästysoikeuksiin tai -lupiin.

Päätöksen perustelut

KESKEISET SOVELLETUT SÄÄNNÖKSET

Susi on aina rauhoitettu metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentin perusteella. Rauhoituksesta voidaan poiketa Suomen riistakeskuksen luvalla metsästyslain 41 §:n 1 momentin nojalla 41 a §:ssä säädetyin edellytyksin, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä lajin luontaisella levinneisyysalueella:

- 1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi,
- 2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi,
- 3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen

edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle tai

4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Suomen riistakeskus voi metsästyslain 41 a §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa myöntää luvan myös poiketa 32 §:ssä säädettyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista, 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista, 34 §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen säännöksistä, 35 §:ssä säädettyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä ja 51 §:n 1 momentissa säädetystä koiran kiinnipitovelvollisuudesta.

Metsästyslain 41 a §:n 2 momentin mukaan saaliiksi saatu susi kuuluu valtiolle ja se on toimitettava riistaeläinten tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitoksen tulee hävittää riistaeläin, luovuttaa se yleishyödylliseen tarkoitukseen tai myydä valtion lukuun.

Metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:ssä säädetään poikkeusluvan hakemisesta, 2 §:ssä poikkeamisen edellytysten arvioinnista, 4 §:ssä riistaeläintä koskevan poikkeusluvan myöntämisestä ja lupamääräyksistä, 5 §:ssä poikkeusluvan voimassaoloajasta sekä 7 §:ssä poikkeuslupaan liittyvästä saaliin ilmoittamisvelvollisuudesta.

Metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n mukaan Suomen riistakeskuksen on metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1-3 kohdassa säädettyjä poikkeusluvan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvitettävä:

- 1) poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin kanta haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko valtakunnassa,
 - 2) poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin yksilön käyttäytyminen haetulla poikkeuslupa-alueella,
 - 3) tarvittaessa viranomaisten, julkisia hallintotehtäviä hoitavien organisaatioiden ja tutkimuslaitosten tiedot, jotka liittyvät poikkeusluvan hakuperusteeseen ja
 - 4) toimenpiteet, jotka poikkeusluvan sijasta voitaisiin toteuttaa.
- Suomen riistakeskuksen on kirjattava selvityksen keskeiset tulokset poikkeuslupapäätökseen.

Metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetty poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät.

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin perusteella myönnettyssä sutta koskevassa poikkeusluvassa on määrättävä, että pyyntiin osallistuvien henkilöiden nimet on ilmoitettava alueen poliisilaitokselle ennen pyyntiin ryhtymistä ja että jokaisesta pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava poliisilaitokselle. Jos pyynti tapahtuu kunnassa, johon kuuluu rajavyyhykettä, edellä mainitut tiedot on määrättävä ilmoitettavaksi myös rajavartiolaitokselle.

Lisäksi metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:ssä säädetään, että poikkeuslupa voidaan myöntää enintään 21

vuorokauden ajaksi.

Metsästyslaissa säädetystä poikkeusluvasta annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n mukaan poikkeuslupan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle ja poliisille ahman, ilveksen, karhun, sauron ja suden pyynnin tuloksesta ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi taikka, jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, poikkeuslupan voimassaolon päättymisestä. Ilmoituksessa on mainittava pyydystettyjen eläinten määrä ja pyyntipaikan koordinaatit. Nisäkkäiden osalta on ilmoitettava myös pyyntiajankohta ja sukupuoli. Lisäksi metsästyslain 38 b §:n mukaan on saalisrekisteriin ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjännumero.

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien nojalla pyydetävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Rajoittamisesta säädetään tarkemmin poikkeusluvalla sallittavasta suden metsästyksessä poronhoitoalueen ulkopuolella annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa. Poikkeusluvalla sallittavasta suden metsästyksessä metsästysvuonna 2022-2023 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (132/2023) 1 §:n mukaan aikavälillä 1.2.-31.7.2023 poikkeuslupan perusteella saaliiksi saatujen susien määrä saa olla enintään 28 yksilöä poronhoitoalueen ulkopuolella. Asetuksen 2 §:n mukaan säädettyyn määrään ei lueta susia, jotka on saatu saaliiksi ennen asetuksen voimaantuloa. Asetuksen 2 §:ssä todetaan edelleen, että säädettyyn määrään luetaan poliisin määräyksellä poistettut, liikenteessä tai muutoin tietoon tulleet kuolleet sudet. Uutta metsästysvuotta (1.8.2023 -31.7.2024) koskevaa suden metsästystä rajoittavaa maa- ja metsätalousministeriön asetusta ei ole annettu. Suomen riistakeskuksella on kuitenkin valtuudet myöntää poikkeuslupia tästä huolimatta.

Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö on linjannut susikannan hoitoa Suomen susikannan hoitosuunnitelmassa. Susikannan hoitosuunnitelma on vahvistettu 5.11.2019.

Hoitosuunnitelman päivityksessä kohdassa ”Reagointi toistuvaa haittaa ja ongelmia sekä vahinkoja tai uhkaa aiheuttaviin susiin” todetaan seuraavaa:

”Haittaa tuottavaan susiyskilöön voidaan puuttua Suomen riistakeskuksen poikkeusluvalla tai poliisin määräyksellä. Osa susireviireillä asuvista kansalaisista kokee, että poliisi ei puutu tai puuttuu vasta äärimmäisissä tapauksissa suden tuomaan turvallisuushkaan. Vahinkoperusteisen poikkeuslupan hakeminen Suomen riistakeskukselta koetaan hankalaksi ja luvan saamisen kriteerit kohtuuttomiksi. Niissä tapauksissa, kun poikkeuslupa on saatu, tekevät poikkeuslupan tiukat ehdot suden pyytämisen vaikeaksi. Näin on syntynyt tilanne, jossa paikalliset kokevat, ettei heillä ole keinoja puuttua ongelmiin tuottavien susien käyttäytymiseen. Tällöin voi nousta tunne, että viranomaiset tai riistahallinto eivät ota paikallistasolla koettuja huolia vakavasti.”

”Poliisilaissa on säädetty poliisimiehen oikeudesta ottaa kiinni ja viimesijaisena keinona lopettaa eläin, joka aiheuttaa vaaraa ihmisen hengelle, terveydelle tai huomattavaa vahinkoa omaisuudelle. Eduskunnan oikeusasiamiehen ratkaisukannanotossa on todettu poliisilain käyttöalan rajoitukset. Oikeusasiamiehen mukaan poliisilain soveltamisalaksi jää lähinnä reagoiminen sellaisiin nopeasti yhä uhkaavammaksi kehittyviin,

ihmisen hengelle tai terveydelle vaaraa aiheuttaviin taikka omaisuudelle huomattavaa vaaraa aiheuttaviin tilanteisiin, joissa ei ole aikaa selvittää metsästyslain tai -asetusten soveltamisedellytyksiä."

"Erityisesti on huomioitu, että poliisilain mukaisesti toteutettujen susiyskilöiden poistojen tarkoituksena ei ole toimia ennakoivana tai kantaa säätelevänä tekijänä. Niissä yleistä turvallisuutta heikentävissä tilanteissa, jotka eivät ole poliisilain soveltamisen näkökulmasta välittömiä, mutta jotka kuitenkin ovat toistuvia, on Suomen riistakeskuksella toimivalta arvioida tilannetta ja toimia metsästyslaissa säädetyin edellytyksin."

"Sudet aiheuttavat vahinkoja myös tuotanto- ja kotieläimille, joista vahingot kohdistuvat lähinnä poro- ja lammastalouteen sekä koiriin. Maa- ja metsätalousministeriön koolle kutsuman erävalvonnan yhteistyöryhmän linjausten mukaan päätökset omaisuusvahinkoja aiheuttavien susien poistamisesta kuuluvat pääasiassa Suomen riistakeskuksen toimivaltaan. Linjaus pohjautuu oikeuskanslerin ja oikeusasiamiehen ratkaisuihin. Jos omaisuusvahinkoihin liittyy uhkaa myös ihmisten turvallisuudelle, tällöin myös poliisi toteuttaa tapauskohtaista harkintaa."

"Lähtökohtana on, että koti- ja tuotantoeläimille aiheutuvia vahinkoja pyritään estämään ennalta. Niissä tilanteissa, joissa sudet aiheuttavat erityisen merkittäviä vahinkoja, eikä ennaltaehkäisystä ole riittävästi apua, susi on mahdollista tappaa vahinkoperusteisella poikkeusluvalla. Suomen riistakeskus tekee näistä poikkeusluvista päätökset metsästyslain sekä valtioneuvoston asetuksen perusteella. Lisäksi eri oikeusasteiden ratkaisut linjaavat poikkeuslupapäätöksiä. Metsästyslaissa on säädetty ne edellytykset, joita Suomen riistakeskuksen tulee tapauskohtaisesti arvioida poikkeuslupaa myönnettäessä. Arvioitavia asioita ovat muun tyydyttävän ratkaisun käyttö vahinkojen ehkäisemiseksi, suotuisan suojelutason säilyminen sekä se pystytäänkö poikkeuksella ehkäisemään erityisen merkittävien vahinkojen syntymistä. Jokaisessa vahinkotapauksessa tehdään tilannekohtaista arviointia, eikä yleislinjausta päätöksenteolle voida luoda."

Lisäksi Poliisihallitus on täsmentänyt ohjeistusta poliisilaitoksille tässä asiakokonaisuudessa. Uusin päivitetty ohje on julkaistu 10.2.2022. Ohjeistuksen mukaisesti tämä käsittelyssä oleva asia kuuluu Suomen riistakeskuksen toimivaltaan.

NATURA-ARVIOINNIN TARVE

Natura-arviointia ei ole tarve tehdä, koska Suomella on poikkeus suden osalta luontodirektiivin II-liitteen velvoitteista.

SUOTUISAN SUOJELUN TASO

Susi kuuluu luontodirektiivin liitteen IV a kohdassa mainittuihin yhteisön tärkeinä pitämiin, tiukkaa suojelua vaativiin eläinlajeihin, joihin kuuluvien yksilöiden pyydystäminen ja tappaminen on lähtökohtaisesti kiellettyä. Suomessa susi on ollut metsästyslain 37 §:n 3 momentin nojalla 1.3.2011 lukien aina rauhoitettu.

Luontodirektiivin mukaan lajin suojelun taso katsotaan suotuisaksi, kun kyseisen lajin kannan kehittymistä koskevat tiedot osoittavat, että tämä laji pystyy pitkällä aikavälillä selviytymään luonnollisten elinympäristöjensä

elinkelpoisena osana, ja lajin luontainen levinneisyysalue ei pienene eikä ole vaarassa pientyä ennakoitavissa olevassa tulevaisuudessa, ja lajin kantojen pitkäaikaiseksi säilymiseksi on ja tulee todennäköisesti olemaan riittävän laaja elinympäristö. Suotuisan suojelun tason määrittely tehdään luontodirektiivin 17 artiklan mukaisessa menettelyssä.

Vahvistetun susikannan hoitosuunnitelman mukaan suotuisa suojelun taso saavutetaan turvaamalla kunkin susilauman elinvoimaisuus. Suomi on pitkään tavoitellut suotuisaa suojelun tasoa tiukan suojelun keinoin, siinä kuitenkin onnistumatta. Susikannan suojelu onnistuu vain, jos susien kanssa samalla alueella asuvien ja toimivien ihmisten huolet ja tarpeet otetaan kannanhallinnassa huomioon. Uudella reviirikohtaisella tarkastelulla pystytään paremmin turvaamaan susilaumojen elinvoimaisuus ja paikallisten toimijoiden mukanaolo susikannan hoidon suunnittelussa ja toimeenpanossa.

Suomen susikannan hoitosuunnitelman mukaan pienin elinvoimainen susikanta on 25 lisääntyvää paria. Tämä tavoite on mahdollista saavuttaa poronhoitoalueen ulkopuolisen Suomen alueella, jossa on riittävästi elintilaa vähimmäistavoitteen suuruiselle susikannalle siten, että myös vahingot siellä pysyvät kohtuullisina. Laumojen määrää sekä susikannan ja laumojen elinvoimaisuutta arvioidaan vuosittain Luonnonvarakeskuksen suorittaman kanta-arvion avulla. Luonnonvarakeskus on julkaissut 14.6.2023 viimeisimmän arvionsa Suomen susikannan tilasta (Susikanta Suomessa maaliskuussa 2023, Heikkinen, Samuli; Valtonen, Mia; Johansson, Helena; Helle, Inari; Herrero, Annika; Mäntyniemi, Samu; Kojola, Ilpo). Julkaisun pysyvä osoite on <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-380-744-0>. Kanta-arvion sisältö avataan tarkemmin myöhemmin tämän päätöksen perusteluissa.

Luonnonvarakeskus on arvioinut susikannan kestävän vähentymättä kokonaispoistuman, joka poistaa kannan yksilöistä 30 % vuodessa (19.1.2015, Dnro 51/00 04 05/2015). Arviossa oletetaan, ettei pyynti ole selvästi valikoivaa suden iän, sukupuolen tai lisääntymisstatuksen suhteen.

Susilauman kyseessä ollessa susilauman elinvoimaisuuden turvaamiseksi poikkeuslupan käytössä tulee pyrkiä valikoimaan pyydetävä yksilö. Pyynti tulee pyrkiä kohdistamaan lauman nuoreen yksilöön, jolloin todennäköisimmät vaikutuksen lauman elinvoimaisuudelle jäävät vähäisimmiksi. Susilauman johtavan alfayksilön tappamisen vaikutukset ovat hyvin tilannesidonnaisia ja mahdolliset vaikutukset moninaisia. Erityisesti alfanaaraan tappaminen voi johtaa lauman elinvoimaisuuden heikkenemiseen tai lauman häviämiseen. Keskeistä on, pystyykö toinen naaras ottamaan tapetun yksilön paikan. Toisaalta alueen susimäärä saattaa myös kasvaa, jos nuoret yksilöt eivät lähde hakemaan uutta elinaluetta johtavan yksilön menettämisen jälkeen. Alfayksilön tappaminen voi johtaa myös lauman aiheuttamien ongelmien ja haittojen määrän kasvuun. Alfauroksen tappaminen voi johtaa myös siihen, että lauman saalistustehokkuus laskee. Jos susireviiriltä sen sijaan pyydetään iäkäs naaras, joka korvautuu nuoremmalla naaraalla, paikallinen susilauma saattaa olla aikaisempaa elinvoimaisempi. Poikkeuslupaa myönnettäessä laumaan on siksi kiinnitettävä huomiota pyynnin kohteena olevan lauman yksilömäärään. Metsästyksen vaikutukset susilaumalle ovat vähäisimmät, vaikka se kohdistuisi alfayksilöönkin, kun lauman yksilömäärä on riittävän suuri ja lähiseudulla on muitakin elinvoimaisia susilaumoja.

Jos olemassa olevaa tutkimustietoa (ks. Borg ym. 2014; Journal of Animal

Ecology (DOI 10.111/1365-2656-12256) suhteutetaan Suomen susikannalle ominaiseen laumakokoon, voidaan olettaa, että lauma häviää molempien alfojen poistumisen seurauksena suuremmalla kuin 75 %:n todennäköisyydellä. Yhden alfan poistumisen vaikutus on yhteydessä alfan sukupuoleen: naaraan poistumisen jälkeen pysyvyyden todennäköisyys on noin 50 % ja uroksen poistumisen jälkeen noin 80 %. Metsästyksen ajoittuminen kevättalveen, lähelle suden pariutumiskautta, on omiaan pienentämään samana vuonna tapahtuvan lisääntymisen todennäköisyyttä, mutta alfan poistumisen ajoittuminen ei välttämättä heijastu lauman pysyvyyteen pidemmällä aikavälillä. Lisäksi tietyn reviirin uudelleenasettamisen aikataulu on Luonnonvarakeskuksen julkaisemattoman aineiston mukaan yhteydessä maantieteellisiin etäisyyksiin, joita laumasta tyhjentyneellä reviirillä on lähimpiin susilaumoihin.

Tässä tapauksessa tarkastelussa olevan susiyskilön statusta mahdollisena alfa-yksilönä on mahdotonta varmuudella tietää. Havaintojen sijainnin perusteella on kuitenkin todennäköistä, että kyseessä ei olisi alfa-yksilö. Joka tapauksessa alueellisesti tarkasteltuna sallitun toimenpiteen (suden tappaminen) toimeenpano on kokonaisuutena harkiten mahdollista, koska lähialueella on useita elinvoimaisia laumoja.

Korkein hallinto-oikeus on todennut päätöksessään (10.9.2006, taltionro 1499) seuraavasti: poikkeusluvasta päättävä taho (Suomen riistakeskus) on velvollinen varmistamaan, että kukin päätös on luontodirektiivin ja kansallisten säädösten mukainen, niin että kulloinkin kysymyksessä oleva metsästys ei vaaranna suotuisaa suojelutasoa ja että muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole. Lisäksi Suomen riistakeskus seuraa jatkuvasti susisaalista (Suomen riistakeskuksen tekemien päätösten nojalla saaliiksi saadut sudet ja poliisilain nojalla saaliiksi saadut sudet) sekä susien muita kuolinsyitä (kuten tietoon tulleet salametsästystapaukset sekä liikenteessä tai muutoin tietoon tulleet kuolleet sudet). Lisäksi Suomen riistakeskus seuraa erityisesti alfanaaraiden päätymistä saaliiksi yhdessä Luonnonvarakeskuksen kanssa.

Elokuun 2022 alussa alkaneen metsästysvuoden 2022-2023 aikana on Suomen riistakeskuksen tietoon on tullut 64 kuollutta sutta, joista 48 poronhoitoalueella ja 16 poronhoitoalueen ulkopuolelta. 1.8.2023 alkaneen metsästysvuoden aikana ei ole vielä Suomen riistakeskuksen tietoon tullut kuolleita susiyskilöitä. Tällä hetkellä (9.8.2023) on voimassa kaksi vahinkoperusteista poikkeuslupaa, joista toinen Pohjanmaalla ja toinen Satakunnassa.

Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa C-342/05 (komissio v. Suomi) 14.6.2007 antaman tuomion 29 kohdassa todetaan seuraavaa: Näin ollen tällaisia poikkeuksia voidaan myöntää poikkeuksellisesti silloin, kun on asianmukaisesti osoitettu, että niillä ei entisestään huononnetta kyseisten kantojen epäsuotuisaa suojelun tasoa tai estetä kyseisten kantojen suotuisan suojelun tason ennalleen saattamista. Samaa tapa kuin komissio on todennut luontodirektiivissä tarkoitetusta yhteisön tärkeinä pitämien eläinlajien tiukasta suojelusta antamissaan ohjeissa (Guidance document on the strict protection of animal species of community interest provided by the Habitats Directive 92/43/EEC, lopullinen versio, helmikuu 2007), ja etenkin näiden ohjeiden III osaston 47-51 kohdassa tekemissään päätelmissä, voidaan todeta, että ei ole suljettu pois, että vähäisen yksilömäärän tappaminen ei vaikuta luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen, joka on susikantojen suotuisan

suojelun tason säilyttäminen niiden luontaisella levinneisyysalueella. Tuomion mukaan tällainen vähäinen poikkeus on asianomaisen lajin kannalta neutraali.

Edellä mainittuihin tietoihin perustuvassa päätösharkinnassa on otettu myös huomioon se, ettei sallitusta pyynnistä aiheudu merkittävän kielteisen vaikutuksen vaaraa kyseessä olevien populaatioiden rakenteelle (ks. EU:n tuomioistuimen ennakkoratkaisu, C-674/17), koska tilanteessa on kyse ainoastaan yhden suden poistamisesta. Näin ollen sallittu toimenpide ei myöskään vaaranna susikannan rakennetta alueella.

Tämän poikkeuslupapäätöksen perusteena on edellä kuvatut tiedot ja linjaukset ja samalla on huomioitu muut aiemmin tehdyt päätökset ja Suomen riistakeskuksen seuraaman susisaaliin sekä muun kuolleisuuden määrän. Suomen riistakeskus katsoo, että vaikka tässä tapauksessa myönnetään poikkeuslupa, niin poikkeamisella ei haitata suotuisan suojelun tason säilymistä tai sen saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella.

POIKKEUSLUVAN KOHTEENA OLEVAN RIISTAELÄIMEN KANTA HAETULLA POIKKEUSLUPA-ALUEELLA, MAAKUNNASSA SEKÄ KOKO VALTAKUNNASSA

Susikannan tila valtakunnassa

Luonnonvarakeskuksen viimeisimmän kanta-arvion (14.6.2023) mukaan susien yksilömäärä on kasvanut noin seitsemällä prosentilla ja perhelaumojen määrä noin 14 prosentilla maaliskuun 2022 tilanteeseen verrattuna.

Maaliskuussa 2023 Suomessa oli todennäköisimmin yhteensä 62 parin tai perhelauman asuttamaa susireviiriä (90 % todennäköisyysväli: 59–64). Perhelaumojen todennäköisin määrä oli 42 (40–46) ja parin asuttamien reviireiden määrä vastaavasti 19 (16–23). Kokonaan Suomen puolella oli 35 perhelaumaa (33–39) ja 17 paria (14–21). Laumareviireistä seitsemän (6–7) ja parin reviireistä kaksi (2–3) sijaitsi Suomen itäisen valtakunnanrajan molemmiin puolin (ns. rajareviirit). Läntisessä Suomessa oli 28 (26–31) perhelauman ja 11 (8–14) parin asuttamaa reviiriä, vastaavasti itäisessä Suomessa arvioitiin olleen 13 (12–14) perhelaumaa ja kahdeksan (6–10) paria. Poronhoitoalueella arvioitiin liikkuneen yhden (0–1) lauman.

Suomessa havaittujen perhelaumojen määrä oli maaliskuussa 2023 noin 14 % suurempi kuin maaliskuussa 2022. Parien määrä oli noin 17 % pienempi kuin vuonna 2022. Verrattaessa kokonaan Suomen puolella liikkuneiden laumojen todennäköisintä määrää vuotta aiempaan arvioon kasvuksi saadaan 9 %, kun taas kokonaan Suomen puolella eläviä pareja on 19 % vähemmän.

Suomen susikannan koko on kuluvalle vuosituhannella vaihdellut voimakkaasti. Susikanta on kasvanut yhtäjaksoisesti vuodesta 2017. Reviirien statuksen (perhelauma, pari) ja laumojen yksilömäärien arviointiin käytettiin kultakin tarkasteltavalta alueelta kirjattuja havaintoja, tunnettua kuolleisuutta sekä DNA-analyyssejä. Lisäksi osassa reviireitä on tehty erillistä maastotyötä. Vuodenkierrossa susien määrä on pienimmillään maaliskuussa ennen huhti–toukokuussa tapahtuvaa pentujen syntymistä. Susikannan muuttumista maaliskuun jälkeen kuvataan populaatiomallilla, joka perustuu tutkimustietoon suden pentutuotosta ja kuolleisuudesta. Jos

kannanhoidollista metsästystä ei tapahdu, susilaumojen ennustetaan olevan vuoden 2023 marraskuussa 30–55 (90 % todennäköisyydellä) ja seuraavan vuoden maaliskuussa 27–51.

Susikannan tila maakunnassa

Suurin osa Suomen susireviireistä on Länsi-Suomessa, jossa yhteenlaskettu laumareviirien määrä on kasvanut kahdella yhteensä 28 reviiriin. Varsinais-Suomi on osa Lounais-Suomen reviirirypästä ja alue, jossa on eniten susireviirejä koko Suomessa. Ensimmäinen susireviiri muodostui maakunnan alueelle 2004 tai 2005. Sen jälkeen susikanta on ollut kasvussa. Viimeisimmässä Luonnonvarakeskuksen virallisessa kanta- arviossa Varsinais-Suomessa oli 10 perhelaumaa (6 perhelaumaa 2021, 9 perhelaumaa 2022). Valtaosa maakunnan maapinta-alasta on joko perhelaumojen tai susiparien reviirialuetta. Lounaisen Suomen susipopulaatio elää tasaisessa ja runsaassa ravintotilanteessa. Hirvieläinkannat ovat runsaat ja alueella on siten muuhun Suomen verrattuna huomattavasti paremmat saalistusmahdollisuudet susille. Kaiken kaikkiaan näyttää siltä, että etenkin valkohäntäpeurakanta vaikuttaa positiivisesti susikannan tuottavuuteen ja myös mahdollistaa pienempiä reviirejä ja samalla tiheämmän susikannan.

Susikannan tila hakemusalueella

Kanta-arvion perusteella hakemusalue kuuluu tunnettuun laumareviirialueeseen (Ihoden laumareviiri nro 14). Riistavahinkorekisteriin tallennettujen kesän 2023 uusimpien havaintojen perusteella alueella liikkuu nykyin (8.8.2023) susia. Kevättalvella, kanta-arvion mukaan, reviirillä oli merkkejä susien kiimasta. Oletettavasti reviirin keskiosille on syntynyt pentue. Hakemusalue sijaitsee kuitenkin oletetun laumareviirin lounaisella reuna-alueella rajoittuen Uudenkaupungin taajamaan ja rannikkoon. Havainnot ovat pääosin yhdestä sudesta joka myös vierailee piholla.

Lounaisen Suomen reviiriryppäeseen syntyy vuosittain arviolta yli sata sudenpentua ja alueella on jatkuvasti suuri määrä reviirittömiä vaeltaajia ja nuoria susia. Riistavahinkorekisterissä onkin runsaasti havaintoja koko reviirialueelta ja myös naapurireviirialueilta. Havaintojen perusteella on mahdotonta varmuudella arvioida ko. susiyksilön statusta (nuori vai alfa). Hakemusalueen sijainti ja yksilöstä tehty toistuvat havainnot pitkin kevättä ja kesää viittaavat kuitenkin siihen, että ko. susi ei olisi lisääntyvä alfa-yksilö. Kanta-arvion mukaan hakemusalue on käytännössä reviirien ympäröimä, sillä 10 Kaivolän laumareviiri, 12 Vehmaan laumareviiri ja 15 Kiukaisten parireviiri rajoittuvat tai sijaitsevat hakemusalueen tuntumassa.

POIKKEUSLUVAN KOHTEENA OLEVAN ELÄINLAJIN YKSILÖN TAI YKSILÖIDEN KÄYTTÄYTYMINEN HAETULLA POIKKEUSLUPA-ALUEELLA

Alue on pääosin taajaan asuttua avointa maaseutualuetta, jossa on useita pieniä kyläkeskuksia sekä lounaisreunassa Uudenkaupungin kaupunkitaajama. Alue rajoittuu myös mereen.

Ko. oleva susi on kevään ja kesän aikana pysyvästi oleskellut avoimessa

tiheästi asutussa maaseutumaisemassa vieraillen usein pihapiireissä myös silloin, kun ihmisiä on ollut lähellä. Susi on käyttäytynyt poikkeuksellisen kesysti ja painautunut maahan näköetäisyydellä myös karkotustilanteissa. Susi on poistunut paikalta vastahakoisesti, kun sitä on karkotettu. Susi on myös nopeasti palannut takaisin samoille paikoille lähelle ihmisiä ja pihapiirejä. Näköhavaintojen perusteella kyse on selvästi samasta sudesta.

Tilanne keväällä 2023

Tilannekuvaus 22.5.2023: Erityisesti Uudenkaupungin Sannaisten kylän ja lähikylien tuntumassa on tehty useita havaintoja yhdestä sudesta. Susi on liikkunut Uudenkaupungin varsin tiheän asutun maaseudun pihapiireissä. Susi on nähty toistuvasti pihapiirien läheisyydessä. Tämän lisäksi on lukuisia epävirallisia havaintoja ja varmistamattomia havaintoja sudesta alueella. Havaintojen perusteella suden liikkumista asutuksen tuntumassa voidaan kyseisellä alueella pitää säännöllisenä. Alueella on myös tapettu yksi lammas. Hakemusalueella on riistavahinkorekisterin tietojen mukaan 1.4.2023 - 1.6.2023 välisenä aikana kirjattu susihavaintotapahtumia 9 kertaa, joissa on yhteensä havaittu 10 sutta. Näistä alle 100 metrin etäisyydellä asutuksesta on kirjattu 4 kertaa. Kyseessä oleva karkotettava susi ei todennäköisesti ole alfa-yksilö. Ko. suden käyttäytyminen on edennyt huolestuttavampaan ei toivottuun suuntaan kevään aikana. Hälytyskeskukseen on 1.4.2023- 1.6.2023 välisenä aikana hakemusalueelta tullut 4 susiin liittyvää yhteydenottoa.

Karkotuspäätös 5.6.2023

Suomen riistakeskus myönsi 5.6.2023 poikkeusluvan suden karkottamiseksi metsästyslain 41 a §:n 1 momentissa 2 kohdassa säädetyn edellytyksen mukaisesti yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä. Sutta on karkotusryhmän toimesta karkotettu kolmena päivänä 14.6., 17.6. ja 25.6.

Karkotustilanteissa suteen saatiin useita näköhavaintoja ja susi käyttäytyi tilanteissa pelottomasti ja poistui ainoastaan lyhyitä matkoja. Karkotusluvan päätyttyä 25.6.2023 susi palasi vielä toistuvasti pihapiiriin, josta se oli karkotettu. Hakemusalueella on riistavahinkorekisterin tietojen mukaan 1.6.2023 -27.6.2023 välisenä aikana kirjattu susihavaintotapahtumia 14 kertaa, joissa on yhteensä havaittu 14 sutta. Näistä alle 100 metrin etäisyydellä asutuksesta on kirjattu 9 kertaa.

Suden poistopäätös 29.6.2023

Suomen riistakeskus myönsi 29.6.2023 poikkeusluvan suden tappamiseski metsästyslain 41 a §:n 1 momentissa 3 kohdassa säädetyn edellytyksen mukaisesti yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä.

Sutta seurattiin poikkeusluparyhmän toimesta tiiviisti mutta sutta ei saatu poistettua. Suurin osa havainnoista ko sudesta tehtiin poikkeuslupa-alueen ulkopuolella lähempään Uudenkaupungin keskustaa ja keskustan eteläpuolella.

Tilanne nyt, 8.8.2023

Aikaisemmista toistuvista karkotuksista huolimatta susi oleskelee edelleen alueella ja käyttäytyy korotetun pelottomasti. Susi liikkuu pihapiireissä,

asutuksen läheisyydessä ja kyläkeskuksissa. Havaintoja on nyt tehty myös Uudenkaupungin kaupungin taajamaa-alueella. Hakemusalueella on riistavahinkorekisterin tietojen mukaan 1.7.2023 -8.8.2023 välisenä aikana kirjattu susihavaintotapahtumia 33 kertaa, näistä alle 100 metrin etäisyydellä asutuksesta on kirjattu 25 kertaa. Tämän lisäksi on lukuisia epävirallisia havaintoja ja varmistamattomia havaintoja sudesta alueella. Havaintojen perusteella suden liikkumista asutuksen tuntumassa voidaan kyseisellä alueella edelleen pitää säännöllisenä. Sutta on myös omaehtoisesti karkotettu pois pihapiireistä kuten Poliisin lausunnosta myös ilmenee. Kyseessä olevaa suden käyttäytyminen on edennyt vielä huolestuttavampaan ei toivottuun suuntaan.

VIRANOMAISTEN, JULKISIA HALLINTOTEHTÄVIÄ HOITAVIEN ORGANISAATIOIDEN JA TUTKIMUSLAITOSTEN TIEDOT JOTKA LIITTYVÄT POIKKEUSLUVAN HAKUPERUSTEESEEN

Poliisilta saadun lausunnon mukaan tällä hetkellä hakemusalueella ei ole suteen liittyviä poliisin määräyksiä eikä toimenpiteitä käynnissä. Hälytyskeskukseen on 27.6- 8.8.2023 välisenä aikana hakemusalueelta tullut 10 susiin liittyvää yhteydenottoa. Suurin osa näistä alkuperäisen hakemusalueen ulkopuolelta.

TOIMENPITEET, JOTKA POIKKEUSLUVAN SIJAAN VOITAIISIIN TOTEUTTAA

Kyseessä oleva susi on valinnut pysyväksi elinalueeksi tiheästi asuttua avointa maaseutumaisemaa ja Uudenkaupungin kaupungin taajamaan lähialueet. Susi on tottunut ihmisiin ja ihmisen asuttamaan ympäristöön. Alueella ei ole yksittäistä ravintokohdetta, joka houkuttelisi susia puoleensa ja joka olisi poistettavissa tilanteen ratkaisemiseksi. Perusongelmana on kuitenkin se, että susi on menettänyt ihmisarkuuttaan ja oleskelee jatkuvasti alueella, jossa on paljon ihmisiä. Tilanne aiheuttaa pysyvän kasvavan riskitilanteen ihmisten turvallisuudelle.

Ko. oleva susi ei ole muuttanut käyttäytymistään toistuvista karkotuksista huolimatta, pikemminkin suden käyttäytyminen on kesän edetessä muuttunut yhä pelottommaksi.

Erityisesti riistanhoitoyhdistyksessä ja metsästäjien keskuudessa on varsin kattavaa ja hyvää tietoa nykyaikaisesta susikannan hoidosta ja suden biologiasta. Viime vuosina susitietoisuutta on myös lisätty SusiLife-hankkeen kautta. Uudenkaupungin kunnan alueella ihmiset ovat jo monella tavalla sopeutuneet elämään susien kanssa. Ongelma on kuitenkin todellinen, eikä se perustu tietämättömyyteen tai puutteelliseen tietoon. Ongelma ei ole myöskään ratkaistavissa lisävalistustyöllä.

Korkein hallinto-oikeus on vuosikirjaratkaisussa KHO:2020:29 todennut seuraavaa: ”Suomen riistakeskus oli myöntänyt metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3 kohdan nojalla yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä poikkeusluvan yhden suden tappamiseen Varsinais-Suomessa sijaitsevalla alueella. Alueelta oli kirjattu runsaasti havaintoja susista läheltä asutusta valoisaan aikaan. Aasukkaat olivat susihavaintojen aiheuttaman huolen takia ryhtyneet järjestämään lapsille koulukyytejä ja vähentämään luonnossa liikkumista. Korkeimmassa hallinto-oikeudessa oli

luonnonsuojeluyhdistyksen valituksesta ratkaistavana, oliko poikkeuslupa voitu myöntää mainitusta syystä. Korkein hallinto-oikeus totesi, että asukkaiden kokemaa huoli turvallisuudesta ei yksin riittänyt perusteeksi poikkeuslupan myöntämiselle. Kun susien ihmisarkuuden vähentymisestä ja liikkumisesta asutuksen läheisyydessä valoisaan aikaan oli runsaasti havaintoja ja asukkaat olivat niiden vuoksi ryhtyneet jo muuttamaan käyttäytymistään, kyse oli sellaisesta metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettusta yleistä turvallisuutta koskevasta pakottavasta tilanteesta, joka edellytti viranomaisilta toimenpiteitä uhan torjumiseksi. Poikkeuslupan myöntämistä yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä oli tässä tapauksessa tuettu selvin ja täsmällisin perustein siten kuin unionin tuomioistuimen luontodirektiivin 16 artiklaa koskevassa oikeuskäytännössä oli edellytetty. Poikkeuslupan myöntäminen ei edellyttänyt, että kyse olisi ollut välittömästä ja konkreettisesta uhkatilanteesta. Viimeksi mainitussa tapauksessa myös poliisilla on poliisilain nojalla valtuudet ryhtyä toimenpiteisiin. Edellytyksenä poikkeuslupan myöntämiselle oli lisäksi, että susien karkottamiseksi ei ollut muuta tyydyttävää ratkaisua. Asiassa oli selvitetty, että susia oli ensin pyritty karkottamaan susikannan hoitosuunnitelman mukaisesti muilla keinoilla. Karkotukset eivät olleet kuitenkaan muuttaneet susien käyttäytymistä. Korkein hallinto-oikeus katsoi, että muuta tyydyttävää ratkaisua ei tässä tapauksessa ollut. Poikkeuslupan myöntäminen edellytti vielä, että poikkeuslupa ei vaikeuttanut lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä sen luontaisella levinneisyysalueella. Kun otettiin huomioon yhden suden tappamiseen myönnetyn poikkeuslupan ehdot ja arvioidut vaikutukset, poikkeuslupa ei entisestään huonontanut susikannan epäsuotuisaa suojelun tasoa. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan poikkeuksen hyväksyminen oli tällaisessa tilanteessa mahdollista.”

Maa- ja metsätalousministeriön laatiman Suomen susikannan hoitosuunnitelman mukaan Suomessa ei suoriteta suden siirtoistutuksia. Jos susi siirrettäisiin muualle, ongelmat jatkuisivat todennäköisesti uudella alueella, koska kyseinen susi on oppinut liikkumaan toistuvasti pihossa.

RAJATTU ALUE

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeuslupan myöntämisedellytykset täyttyvät.

Päätösharkinnassa on otettu huomioon suden aiheuttamat toistuvat pihakäynnit sekä pihakäynneistä ja ihmiskohtaamisista aiheutuva turvallisuusuhka. Poikkeuslupa on myönnetty toistuvien pihakäyntien kohteena olevalle Uudenkaupungin kaupungin Ympärillä olevalle alueelle, joka on rajattu päätöksen liitteessä olevassa karttakuvassa. Rajauksen ulkopuolelle jää oletetun reviirin ydinalue ja muut lähialueella olevat vakituisesti asutut susireviirit. Rajauksella voidaan varmistua mahdollisimman hyvin siitä, että pyynti kohdistuu juuri ko. olevaan suteen, joka oleskelee tiheästi asutulla maaseutualueella ja taajamien läheisyydessä.

Suomen riistakeskus katsoo tällöin edellytysten täyttyvän siten, että poikkeuslupa voidaan myöntää päätöksen mukaisesti rajatulle alueelle.

POIKKEUSLUPA-AIKA

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää korkeintaan 21 vuorokauden ajaksi. Suomen riistakeskus katsoo, että poikkeuslupa on tarpeen myöntää tälle ajanjaksolle tehokkaan pyynnin mahdollistamiseksi.

Pidemmällä ajanjaksolla pyynnin kohteena oleva yksilö liikkuu todennäköisemmin pyyntialueen sisällä ja se voidaan havaita ja yksilöidä varmasti. Lisäksi yksilö voidaan saada todennäköisemmin pyydetyksi, koska voidaan tehdä useampia pyyntiyrityksiä ja muuttaa ja kehittää tarvittaessa pyyntitaktiikkaa.

SALLITTU PYYNNIN MÄÄRÄ

Poikkeuslupa on myönnetty hakemuksen mukaisesti yhdelle sudelle. Koski ei todennäköisesti ole lisääntyvä yksilö.

PÄÄTÖKSEEN LIITTYVÄT MUUT POIKKEUKSET

Suomen riistakeskus katsoo, että tässä nimenomaisessa tapauksessa jossa koski on vaaraksi ihmisille pyynti tulee voida suorittaa mahdollisimman tehokkaasti. Ottaen huomioon alueen olosuhteet ja riskin ihmisten turvallisuudelle, Suomen riistakeskus katsoo, että

1) Pynnin yhteydessä voidaan poiketa päätöksen mukaisesti metsästyslain 32 §:ssä säädetyistä maalla kulkevan moottorikäyttöisen ajoneuvon käytön rajoituksesta. Tällöin hakija voi hyödyntää mönkijää, autoa tai traktoria suojana käyttämisessä pysäytettynä laitumen alueella ja ampua ajoneuvosta välittömästi pysäyttämisen jälkeen, jotta päästään tehokkaaseen pyynnin toteuttamiseen.

2) Lisäksi tässä yhteydessä on tarpeen poiketa metsästysaseen kuljettamista maalla kulkevassa moottorikäyttöisessä ajoneuvossa (mönkijä, auto, traktori) koskevasta metsästyslain 35 §:n 3 momentin kiellosta, koska hakijalla on tähän hyväksyttävä syy.

3) Lisäksi pyynnin yhteydessä voidaan poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädetyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista siten, että sallitaan yökäyttöön suunniteltujen tähtäinlaitteiden ja keinovalon käyttö pyynnissä. Poikkeuksella varmistutaan, että hämärän aikaan myös yöllä, luvan ollessa voimassa ainoastaan 21 päivää, poikkeuslupa voidaan myös tehokkaasti käyttää sekä edistetään turvallisuutta pyynnissä.

TOIMENPITEISIIN OSALLISTUVIEN MÄÄRÄ JA
METSÄSTYKSENJOHTAJAT

Suomen riistakeskus katsoo tarkoituksenmukaiseksi, että kerrallaan toimenpiteisiin osallistuvien henkilöiden määrä rajataan tässä tapauksessa 30 henkilöön ja että toimenpiteisiin nimetään metsästyksenjohtaja ja tarvittava määrä apujohtajia, koska tuolloin toimenpiteisiin osallistuvia voidaan tehokkaasti johtaa ja toimenpiteet tapahtuvat turvallisesti. Edellä mainitun perusteella osallistujien määrä rajataan 30 henkilöön.

Metsästyslain 30 §:n ensimmäisen momentin mukaan suden poikkeusluvan saajan on nimettävä metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästyksen osallistuva henkilö on velvollinen noudattamaan metsästyksen johtajan antamia määräyksiä, ja metsästyksen johtaja saa kieltää metsästyksen osallistumisen henkilöltä, joka ei noudata annettuja määräyksiä.

Metsästysasetuksen 23 §:n kolmannen momentin mukaan suden metsästyksen johtajan tulee 1) suunnitella käytännön metsästystapahtumat; 2) antaa metsästyksen osallistuville tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä; 3) huolehtia, että poikkeusluvan ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan.

Suden metsästyksen johtajasta ja varajohtajista on poikkeusluvan saajan ilmoitettava kirjallisesti ennen metsästyksen alkamista asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle.

Seuruemetsästyksessä on joko metsästyksen johtajan tai varajohtajan oltava läsnä, mikäli metsästys tapahtuu muuten kuin vahtimalla. Seuruemetsästyksellä tarkoitetaan metsästystapahtumaa, jossa on läsnä useampi kuin yksi metsästäjä.

YHTEENVETO JA TAPAUSKOHTAISET PERUSTELUT

Hakijalle on myönnetty karttaan rajatulle alueelle poikkeuslupaa yhden suden pyydystämiseksi metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3 kohdan perusteella. Havaintojen mukaan alueella on poikkeavasti käyttäytyvä vaaraa aiheuttava susi.

Yleistä turvallisuutta heikentävissä tilanteissa, jotka eivät ole poliisilain soveltamisen näkökulmasta välittömiä, mutta jotka kuitenkin ovat toistuvia, on Suomen riistakeskuksella toimivalta arvioida tilannetta ja toimia metsästyslaissa säädetyin edellytyksin. Suomen riistakeskus on arvioinut, että ko. tilanne on juuri edellä mainitun kaltainen. Kolme karkotusta on suoritettu yhdellä päätöksellä. Tämän jälkeen sutta on päätetty poistaa Suomen riistakeskuksen päätöksellä.

Päätöksillä ei olla saavutettu haluttua vaikutusta suden käyttäytymiseen. Poikkeusluvan myöntäminen yhden suden tappamiseksi on edelleen perusteltua yhä jatkuvien ongelmien ratkaisemiseksi. Pihoilla toistuvasti liikkuvien susien poistolla on saatu aikaisemmin näyttöä siitä, että ongelma on pystytty siten ratkaisemaan.

Suomen riistakeskus on päätöstä tehtäessä arvioinut seikkaperäisesti muun tyydyttävän ratkaisun käyttöä, jota voitaisiin käyttää ongelman ratkaisemiseen poikkeusluvan sijaan. Suomen riistakeskus katsoo analyysin perusteella, että ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua kuin sallia poikkeusluvan nojalla yhden suden tappaminen.

Suomen riistakeskuksen susihavaintoihin perustuvan kartta-analyysin sekä Luonnonvarakeskuksen julkaisemassa kanta arviossa perustuen Uudenkaupungin koillispuolella olevalla hakemusalueella, jolla tämän poikkeusluvan kohteena susiyksilöä elää, on selkeästi rajattavissa. Poikkeuslupa-alueen rajauksella ja lupaan sisällytetyillä ehdoilla Suomen riistakeskus on kohdistanut poikkeusluvalla tapahtuvan pyynnin, juuri toistuvia pihakäyntejä aiheuttavaan yksilöön.

Suomen riistakeskus on vertaillut edellä esitettyjä asioita suojattavan eli tässä tapauksessa suden etuun, joka kuuluu yhteisön luontodirektiivissä tärkeänä pidettävään, tiukkaa suojelua vaativaan lajiin. Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan suden aiheuttamat toistuvat pihakäynnit sekä niiden negatiiviset vaikutukset ihmisten perusoikeuksien toteutumiselle sekä oikeus turvalliseen elinympäristöön ovat niin painavia ja pakottavia syitä suhteessa suden etuun ja ottaen samalla huomioon korkeimpien laillisuusvalvojien kannanotot susiasioissa, että poikkeuslupan myöntämisen perusteet katsotaan täyttyvän tässä nimenomaisessa tapauksessa.

Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan yhden poikkeuksellisesti käyttäytyvän suden poistaminen ei vaaranna luontodirektiivissä edellytetyn suotuisan suojelun tason saavuttamista.

Poikkeuslupaan on myös asetettu ehtoja, joilla turvataan, että pyynti kohdistetaan vaaraa aiheuttavaan yksilöön.

Edellä esitettyjen seikkojen perusteella Suomen riistakeskus katsoo, että vallitsevissa olosuhteissa poikkeuslupa on myönnettävä yhdelle sudelle yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle, sillä ongelmaan ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua, eikä poikkeamisella haitata suotuisan suojelun tason säilymistä tai sen saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella.

Päätöksen täytäntöönpano

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 3 momentin mukaan päätös voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana, jos laissa tai asetuksessa niin säädetään tai jos päätös on luonteeltaan sellainen, että se on pantava täytäntöön heti, tai jos päätöksen täytäntöönpanoa ei yleisen edun vuoksi voida lykätä.

Riistahallintolain (158/2011) 31 §:n 2 momentin mukaan yksittäistä lupaa koskeva Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta. Lisäksi Suomen riistakeskus katsoo, että tämä päätös on luonteeltaan sellainen, että se on pantava täytäntöön lainvoimaa vailla olevana, koska poikkeuslupa yleistä turvallisuutta vaarantavien susien metsästämiseksi menettäisi merkityksensä, jos sitä ei voisi panna täytäntöön heti päätöksessä mainitusta ajankohdasta lukien.

Edellä olevan perusteella tämä Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön päätöksessä mainitusta ajankohdasta lukien. Riistahallintolain 31 §:n 2 momentin nojalla muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

Oikeusohjeet

Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita:

metsästyslain (615/1993) 41 §:n 1, 3 ja 5 momentti, 41 a §:n 1 ja 2 momentti, 51 §:n 1 momentti ja 90 §, riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 4 momentti ja 31 §:n 2 momentti, oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 3 momentti, metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §, 2 §:n 1 ja 3 momentti, 4 §:n 1 ja 2 momentti, 5 §:n 1 momentti ja 7 §:n 1 ja 3 momentti, valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §, 11 a § ja 11 b §, maa- ja metsätalousministeriön asetus Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2022 ja

Muutoksenhaku

Suomen riistakeskuksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta alueella toimivaltaiselta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.

Käsittelymaksun määrittämisen osalta valittaja voi vaatia valtion maksuperustelain (150/1992) 11 b §:n nojalla oikaisua Suomen riistakeskukselta. Oikaisuvaatimusosoitus on päätöksen liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa:

Jörgen Hermansson 0294312342 jorgen.hermansson@riista.fi

SUOMEN RIISTAKESKUS
Julkiset hallintotehtävät

Sauli Härkönen
Julkisten hallintotehtävien päällikkö

Jörgen Hermansson
vs. riistapäällikkö

Päätös on allekirjoitettu koneellisesti riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentin nojalla.

Päätös hakijalle sähköisen palvelun kautta.

JAKELU

Tiedoksi:
KALANNIN SEUDUN RIISTANHOITOYHDISTYS
MYNÄMÄEN ALUEEN RIISTANHOITOYHDISTYS
LOUNAIS-SUOMEN POLIISILAITOS
LUONNONSUOJELUYHDISTYS TAPIOLA SATAKUNTA -
VARSINAIS-SUOMI RY
SUOMEN LUONNONSUOJELULIITON VARSINAIS-SUOMEN PIIRI
RY.
LAITILAN SEUDUN RIISTANHOITOYHDISTYS
SATAKUNNAN RIISTAPÄÄLLIKKÖ
SUURPETONAYTTEET@LUKE.FI
KALANNIN RHY PJ.

MAKSU

Päätös hakijalle käsittelymaksutta.

LIITTEET

LIITE 1: Poikkeuslupa-alue
LIITE 2: Luken saatekirje
LIITE 3: Luken tietolomake

VALITUSOSOITUS

(Riistahallintolaki 31.1 §)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite).

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- asiamiehen valtakirja, jollei oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa toisin säädetä

Valituksen tekeminen ja valitusajaksi

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä.

Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan annetun tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene
- jos päätös on annettu tiedoksi sähköisenä viestinä, sen katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä
- jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta
- jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta
- jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa toimivaltaiselle hallintotuomioistuimelle. Valituksen voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, lähtien tai asiamiehen välityksellä. Valituksen voi toimittaa myös postitse, sähköpostitse tai telekopiona hallinto-oikeuden kirjaamoon, tai sähköisen asiointipalvelun kautta (<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>). Valitusasiakirjojen on oltava perillä hallinto-oikeudessa valitusajan viimeisenä päivänä klo 16.15 mennessä. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusajaksi jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän viraston aukioloajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Hallinto-oikeuden päätöksistä voidaan periä oikeudenkäyntimaksu tuomioistuinmaksulain (1455/2015, <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151455#P5>) mukaisesti. Ajantasainen tieto oikeudenkäyntimaksuista löytyy <https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index/asiointijulkisuus/maksut/oikeudenkayntimaksut/hallinto-oikeudessa.html>.

Hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite: Turun hallinto-oikeus, PL 32, 20101 Turku
 Käyntiosoite: Turun hallinto-oikeus, Sairashuoneenkatu 2-4, Turku
 Sähköposti: turku.hao@oikeus.fi
 Puhelin: 029 56 42410 Faksi: 029 56 42414

OIKAISUVAATIMUSOSOITUS

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n sekä Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2020 ja 2021 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1319/2019) 1 §:n perusteella määrätyn maksun määrittämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen valtion maksuperustelain 11 b §:n nojalla oikaisua. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti.

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksessa, joka osoitetaan Suomen riistakeskukselle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- vaatimuksen tekijän nimi ja tarvittavat yhteystiedot (postiosoite ja puhelinnumero tai sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset voidaan toimittaa)
- päätös, johon haetaan oikaisua, sekä se, millaista oikaisua vaaditaan ja millä perusteilla sitä vaaditaan.

Jos vaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on joku muu henkilö, oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja tarvittavat yhteystiedot.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon maksun periminen perustuu, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys oikaisuvaatimusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin vaatimuksen tekijä vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu Suomen riistakeskukselle
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Jos oikaisuvaatimusta ei ole tehty määräajassa, oikaisuvaatimus jätetään tutkimatta.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa Suomen riistakeskukselle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Suomen riistakeskukselle ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, jotta vaatimus voidaan tutkia. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, määräaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän.

Käsittelymaksu

Oikaisuvaatimukseen annettava päätös on maksuton.

Yhteystiedot

Suomen riistakeskuksen yhteystiedot löytyvät päätöksen etusivulta.